

Bilag 1.

Resolution vedr. arbejdsgivernes og arbejdernes opgave ved udførelsen af planer vedrørende forøgelse af produktiviteten.

Den internationale Arbejdsorganisations europæiske regionalkonference, der er blevet sammenkaldt af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, som er trådt sammen i Genève fra 24. januar til 5. februar 1955,

som erkender, at en væsentlig forbedring af levestandarden og den enkeltes tilfredshed i Europa i vidt omfang afhænger af opnåelsen af højere produktivitet og en retfærdig fordeling af de deraf følgende goder og af den samlede nationalindtægt, opfordrer styrelsesrådet til at henlede opmærksomheden på nedenstående beslutninger vedrørende den rolle, som arbejdsgiverne og arbejderne samt deres organisationer spiller i planer vedrørende forøgelse af produktiviteten.

Almindelige betragtninger.

1. Højere produktivitet giver mulighed for at hæve den almindelige levestandard, herunder muligheder for

- a) større forsyninger både af forbrugsvarer og af kapitalgoder med lavere omkostninger og til lavere priser;
- b) højere realløn;
- c) forbedringer af arbejds- og leveforholdene, herunder kortere arbejdstid; og
- d) en almindelig styrkelse af de økonomiske forudsætninger for menneskelig tilfredshed.

2. For at sikre, at en højere produktivitet også fører til en højere levestandard, er det af den største vigtighed,

- a) at der findes en fri og stærk fagforeningsbevægelse under et styre, der sikrer den fuldstændig frihed til at udøve retten til at føre kollektive forhandlinger på lige fod med arbejdsgivere og deres organisationer;
- b) at der i planer vedrørende forøgelse af produktiviteten bør lægges vægt på, at mere effektivt arbejde søges opnået gennem forbedrede meto-

der og ikke ved hårdere arbejde; og at arbejdsforholdene ikke må forringes, lige så lidt som arbejdernes sikkerhed og sundhed må forringes;

c) at efterspørgslen efter varer og tjenesteydelser opretholdes på et tilstrækkeligt højt niveau, og at der træffes egnede foranstaltninger til at forhindre, at højere produktivitet fører til arbejdsløshed;

d) at de goder, der følger af højere produktivitet, fordeles på rimelig måde mellem kapitalen, arbejdskraften og forbrugere.

3. En forøgelse af produktiviteten kræver, at der træffes egnede foranstaltninger af regeringer, arbejdsgivere og arbejdere. Der forudsættes ligeledes det snævrere mulige samarbejde mellem samt effektiv deltagelse af samtlige interesserede parter.

4. Det er regeringernes opgave at tilvejebringe gunstige betingelser for højere produktivitet ved at fremme økonomisk ekspansion, herunder planer for økonomisk udvikling, som afvejer de forskellige hensyn ved at fremme et samarbejde mellem arbejdsgivere og arbejdere, ved at opmuntre enkeltvirksomheders initiativ uden hensyn til ejerforhold samt ved at anlægge en egnet økonomisk og social politik vedrørende forhold som udenrigshandel, kapitaldannelse, restriktioner indenfor handelen, nedsættelse af fordelingsomkostningerne, sikring af tilstrækkelige forsyninger af råmaterialer, penge- og finansforhold, etablering af en effektiv arbejdsanvisning, sundhedsvæsen, boligbyggeri, videnskabeligt og socialt forskningsarbejde samt oplæring i tekniske metoder til opnåelse af højere produktivitet. Det er af væsentlig betydning, at myndighederne tilvejebringer muligheder for videnskabelig, teknisk og faglig uddannelse.

5. Et af de vigtige problemer i forbindelse med en forøgelse af produktiviteten er, hvordan man skal forøge de mindre moderniserede virksomheders effektivitet indenfor alle grene af erhvervslivet.